Napjaink keresztény mozgalmai – a csonka evangélium gyümölcse

Ha végigkövetjük a történelem fonalát, láthatjuk, hogy a könyvnyomtatás megjelenésével a Szentírás sok nemzet nyelvén elérhetővé vált. Ahogy az emberek kutatni kezdték, felnyílt a szemük, a Sátánnak pedig más utakat kellett keresnie, hogy megtévessze az embert.

Kénytelen volt magát az Írás igéjét felhasználni, és úgy rendezte el, hogy továbbra is olcsó jegyeket biztosítson a mennybe. Csonka evangéliumot hozott az embereknek, és ezzel az ortodoxokon és katolikusokon túl újabb tömegeket tévesztett meg. Így születtek új tanítások, amelyek mind a bűnbocsánat tanán alapultak.

Meg kell jegyeznünk, hogy a Sátán fő célja az volt, hogy minél több vallási mozgalmat hozzon létre, minél változatosabb tanításokkal, hogy minél olcsóbb mennyei jegyeket kínáljon, és így minél több embert fogjon be a hálójába.

A 16. századi reformáció megalapozottsága

Luther úgynevezett reformációja a 16. században volt az első nagy ajánlat, amellyel elhitette a tudatlan emberrel, hogy az üdvösséget „egyedül hit által” nyerheti el. Az embernek tehát már nem kell búcsúcédulát fizetnie és alamizsnát adnia, mert valaki más fizetett helyette, mégpedig az Úr Jézus.

Ez az „úgynevezett reformáció” lett az alapja a lutheránus mozgalom kialakulásának, amely újabb tömegeket nevelt bele a szuverén kegyelem tanába, azt hirdetve nekik, hogy Isten célja az, hogy az üdvösséget (egy ingyenes mennyei jegyet) egyedül hit által adja.

Az embert azzal tévesztették meg, hogy az üdvösség csupán a bűnök bocsánatából áll, és ez ingyen elnyerhető pusztán a keresztáldozatba vetett hit által, búcsúcédulák nélkül, anélkül hogy szükség volna a hit cselekedeteire.

Arról az isteni tervről pedig, hogy Krisztus teljességének nagykorúságára, a tökéletességre juttasson el bennünket, egyetlen szót sem találunk a hitvallásukban…

Ugyanilyen volt a református – kálvinista – vallási mozgalom is, amely szintén a szuverén kegyelem, az eleve elrendelés tanát hirdette…

A radikális reformáció – az anabaptista mozgalom

Ha figyelmesebben tanulmányozzuk a történelmet, láthatjuk, hogy abban az időben voltak olyanok is, akik gondosan kutatták az Írásokat, és valódi ébredést éltek át.

Ők megértették Isten tervét, amely önmegtagadásra és tanítványságra hívta őket, hogy Krisztushoz hasonlóvá váljanak, ám ezért a meggyőződésükért az életükkel fizettek. A Sátán

ordító oroszlánként támadt rájuk, és a neki engedelmes embereket használta fel arra, hogy kiirtsa őket.

A korabeli források szerint abban az időszakban több tízezer vértanút öltek meg kegyetlenül, mind a katolikus egyház, mind az újonnan alakult protestáns egyházak. Mivel felnőttkori keresztséget gyakoroltak, akkori ellenségeik anabaptistáknak (újrakeresztelőknek) nevezték őket.

A neoprotestáns mozgalmak

Aztán az idő múlásával az ember egyre jobban megismerte a Szentírást, és már nem lehetett olyan könnyen megtéveszteni, ezért a Sátán újabb ajánlatokkal állt elő, „egyre változatosabb bibliai tanításokkal", amelyekre újabb vallási szervezetek épültek.

Mindezek a szervezetek, bár „sajátos tanításaik" eltérnek egymástól, nem változtattak a Sátán eredeti tervén, amellyel a világot megtévesztette. Ezt könnyen észrevehetjük, ha elolvassuk a hitvallásaikat. Mindegyik megmaradt a „bűnbocsánat tanánál". Egyik sem tartalmazza Isten tervét, amely szerint mindnyájan el kell jutnunk Krisztus teljessége nagykorúságának mértékére.

A baptista mozgalom

Így 1609-ben megjelent egy, az Írás igazságához közelebb álló tanítás, amelyet egy új, szintén világméretű vallási szervezetnél (a baptistáknál) találunk meg (a világon mintegy 100 millióan vannak).

Ez a tanítás a hit mellé új elemet hoz, mégpedig az ember megtérését. A hitet azonban ez is a keresztáldozat elfogadására, illetve Isten kegyelmének befogadására szűkíti (egyedül a kegyelem…). Ezzel a tanítással a Sátán elhiteti az emberrel, hogy ha bűnösnek vallja magát, és befogadja Isten kegyelmét, az üdvösséget ajándékba kapja (ez is ingyenes mennyei jegy).

Idézünk egy részletet e vallási mozgalom romániai hitvallásából. Az üdvösségről szóló fejezetben található, amely azt magyarázza, hogyan nyerhető el az üdvösség. Íme, így határozzák meg a hitet ebben a hitvallásban: „A hit azt jelenti, hogy **a bűnös befogadja az isteni kegyelmet**, amelyet Isten Krisztusban kínál üdvösségre és örök életre."

A tökéletesség tervét, amelyben a tanítványság is benne foglaltatik, hogy az ember eljusson Krisztus nagykorúságának mértékére, hitvallásuk meg sem említi. Így az ember megreked az olcsó kegyelem, a bűnbocsánat ajánlatánál.

Könnyen észrevehető, hogy a baptista mozgalom hitvallása részleges megszentelődésre szorítkozik, a kegyesség olyan formájára, amely nem hívja az embert a tanítványság szövetségére, amely a jellem tökéletességére vezetné.

Tovább tekintve az időben láthatjuk, hogy ahol a Sátán nem tudott megtéveszteni alamizsnával, a halottakért mondott imádságokkal vagy az olcsó kegyelemmel, ott a Szentírás

más igéit használta fel.

Az adventista mozgalom

Hogy ajánlatával minél több vallási irányzatot átfogjon, Mózes törvényét is felhasználta, különösen a szombatnap megtartását. Bizonyos igéket hangsúlyozott, mint az üdvösséghez nélkülözhetetlent, amelyeknek azonban nem az a céljuk, hogy eljussunk Krisztus teljessége nagykorúságának mértékére, és így létrejött egy újabb vallási mozgalom, amelynek fő célja Mózes törvényének megtartása.

Így jelent meg 1863-ban egy új tanítás, amely az adventista mozgalom kialakulásának alapja lett, s ennek alapja is a bűnbocsánat tana.

Ha jobban megnézzük, láthatjuk azt a tant, amelyre épült: Mózes törvénye, egy nap megtartásának… és a próféciák beteljesedése tanulmányozásának fontosságát.

Ha a romániai adventista mozgalom hitvallását vesszük alapul, könnyen látható, hogy Isten tökéletességre vonatkozó tervét hitvallásuk egyetlen fejezete sem említi.

Jehova Tanúi

A tévelygés egy másik munkáját, amely olcsó üdvösséget kínál, és hagyja, hogy testi módon élj, Jehova Tanúi szervezeténél találjuk, amely vallási mozgalom a jellem tökéletességét még csak távolról sem tartja szem előtt.

Az üdvösség elnyerése arra szűkül, hogy valaki vallja a „Jehova” név kiejtésének fontosságáról szóló tanítást, és tanulmányozza az utolsó időkre vonatkozó próféciákat. Arról az isteni tervről pedig, hogy Krisztus teljessége nagykorúságának mértékére juttasson el bennünket, egyetlen szót sem találunk tanításukban.

Fáradhatatlanul és szüntelen munkában a Sátán a múlt század elején egy jóval tökéletesített ajánlattal sietett azok elébe, akik nem az üdvösséget teszik kutatásuk céljává, hogy elhitesse az emberrel: biztos az üdvössége.

A Sátán célja ugyanaz maradt, mint kezdetben: hogy az embert továbbra is az olcsó üdvösség tanában tartsa, amely a bűnbocsánatból áll, távol Isten tervétől, amely szerint mindnyájunknak el kell jutnunk Krisztus nagykorúságának mértékére.

A pünkösdi mozgalom – egy új tanítás

Ezúttal az Írás azon igéjét vette alapul, amely örök életet ígér nekünk, ha a Szentlélek bennünk lakik. („A ki feltámasztotta a Krisztust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő bennetek lakozó Lelke által.” Róma 8:11)

Ezt az igazságot kihasználva a Sátán olyan tanítással állt elő, amely kerülőutat kínál az embernek, hogy megkaphassa a Szentlelket, majd bizonyosságot nyerjen arról, hogy a Lélek egész hátralévő életében benne lakik, és így biztosítva van a mennybe szóló jegye.

Néhány igeverset használt fel, hogy elhitesse velünk: a Szentlélek akkor is az emberben lakik, ha az nem él igaz életet, vagyis istenfélelemben és Isten iránti engedelmességben, ahogyan az Ige megköveteli.

Ez a tanítás, amely tömegeket ragadott meg, az Írás csonka értelmezése arról, hogyan nyerheti el az ember a Szentlelket és a Lélek ajándékait, azaz a nyelveken szólást, a prófétálást és a csodákat.

Hogy zűrzavart keltsen, a Sátán a Lukács 11:13 igazságát hangsúlyozta, amely szerint Isten Szentlelket ad azoknak, akik kérik tőle, és sokakat azzal tévesztett meg, hogy a Szentlélek-keresztség **csupán kitartó kérés nyomán** nyerhető el, anélkül hogy Isten engedelmességet és Krisztus igéjének megtartását kívánná. **Engedelmesség és istenfélelem – csak egy bizonyos pontig**

Az Írás tanítását úgy változtatta meg, hogy elhitesse velünk: az egyetlen feltétel, amelyet Isten megkövetel ahhoz, hogy az ember Szentlélekkel keresztelkedjen meg, a kitartó imádság, engedelmes és istenfélő szívre pedig nincs szükség.

Másfelől elhallgatta az Írás tanítását, amely azt mondja, hogy csak akkor kapjuk meg a Szentlelket, ha engedelmeskedünk neki, és megtartjuk az igéjét. („a Szent Lélek is, a kit adott az Isten azoknak, a kik neki engedelmeskednek." Apostolok cselekedetei 5:32; „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké, az igazság Lelkét" János 14:15–17)

Hogy elhitesse velünk: miután megkaptuk a Szentlelket, ő egész hátralévő életünkben bennünk lakik, a Sátán úgy rendezte el az igéket, hogy a Szentlélek-keresztség bizonyítékát a Lélek ajándékához, vagyis a nyelveken szóláshoz kötötte.

Ez a tanítás azt állítja, hogy ha az ember kitartó kérés nyomán megkapja a nyelveken szólást (amely aztán egész életében megmarad), akkor Szentlélekkel keresztelkedett meg. Amíg pedig ez az ajándék megvan (vagyis egész életében), az szavatolja számára, hogy a Szentlélek benne lakik, és így biztos a mennybe szóló jegye.

Ezen értelmezés szerint a Szentlélek-keresztség elnyerésének egyetlen bizonyítéka a nyelveken szólás, a Lélek gyümölcsét pedig figyelmen kívül hagyják. Ez az értelmezés figyelmen kívül hagyja az Írás tanítását, amely szerint gyümölcseikről ismerjük meg őket. („Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket." Máté 7:20)

Aki figyelmesebben megnézi, mi történik a valóságban, könnyen észreveszi, hogy a Szentlélek-keresztségért való kitartó imádkozás e módszere valójában kitartó imádkozás azért, hogy az ember csupán a „nyelveken szólást", vagyis a mennybe szóló jegyet kapja meg.

A Szentlélek ajándékainak hamisítása A Sátán meghamisította „ezt az ajándékot", amely, ha egyszer megszerezték, egész hátralévő életében elkíséri a megtévesztett embert. Hogy az ember megkaphassa a nyelveken szólást, a Sátán egy olyan imádságmintával sietett elébe, amelyet a Szentírás elítél, de amely, ha alkalmazzák, elvezet ennek a „hamisított ajándéknak" a

megszerzéséhez.

Ha figyelmesebben megvizsgáljuk, láthatjuk, hogy a nyelveken szólás elnyeréséhez a legtöbben a **szavak ismételgetésével** járó kitartó imádságot alkalmazzák (leggyakrabban ezeket: dicsőség, vér), ezek azonban valójában pogány gyakorlatok, amelyeket az Úr Jézus megtiltott. („Mikor pedig imádkoztok, **ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok;** mert azt gondolják, hogy az ő sok beszédökért hallgattatnak meg. Ne legyetek azért hasonlók azokhoz; mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle." Máté 6:7–8)

Az Írás nem ismerete miatt a Sátán sokakat azzal tévesztett meg, hogy ha kitartanak a nyelveken szólásért, végül megkapják, anélkül hogy Isten azt kívánná tőlük, hogy hagyjanak fel a bűnnel. Ezért jutottak el egyesek odáig, hogy hónapokig vagy évekig kitartottak, hogy megkapják a nyelveken szólást.

Ezzel a tanítással a Sátán ellentmond az Írás igéjének, amely világosan mutatja, hogy voltak olyanok, mint Kornélius százados vagy János tanítványai, és sokan mások is, akik kitartó kérés nélkül kapták meg a Szentlélek ajándékát.

Könnyen belátható, hogy ez az értelmezés személyválogatóvá tenné Istent, hiszen nem mindazoknak adná a Szentlélek ajándékát, akik félik őt és engedelmeskednek neki, hanem csak azoknak, akik kitartásukkal rákényszerítik.

Az Írás világosan mutatja, hogy Isten nem személyválogató, mert igaz mindenben, amit tesz. („Bizonnyal látom, hogy az Isten nem személyválogató: Hanem minden nemzetben kedves előtte, a ki őt féli és igazságot cselekszik." Apostolok cselekedetei 10:34–35; „És a szívismerő Isten bizonyságot tőn mellettök, mert nékik is adá a Szent Lelket, miképen nékünk is; És semmi különbséget nem tőn közöttünk és azok között" Apostolok cselekedetei 15:8–9)

A Szentlélek célja

Ezzel az értelmezéssel a Sátán az Írás egy másik igazságát is figyelmen kívül hagyja, amely azt mondja, hogy **„mindnyájan"** Szentlélekkel keresztelkedtünk meg, a csecsemőktől a lelki atyákig, hogy egy testet alkossunk a szentek növekedésére és tökéletesítésére, hogy tanítványokként növekedhessünk Krisztus testében, és eljussunk az ő teljessége nagykorúságának mértékére. („Mert hiszen egy Lélek által mi **mindnyájan egy testté** kereszteltettünk meg" 1Korinthus 12:13; Efézus 4:11–13) **A pünkösdi mozgalom ma**

Ez az új tanítás, amelynek nem célja a jellem tökéletessége, elképesztő sikert aratott. Ez lett az alapja egy új vallási mozgalomnak, amely rövid idő alatt óriásira nőtt, és jelenleg a katolikusok után a legnagyobb világszervezet.

Megalakulása (1906) óta a kereszténység történetében példátlan növekedést ért el. Az új ajánlat ernyője alatt világméretű „szupermarket" jött létre. A statisztikák szerint a világon mintegy 650 millió pünkösdi él, közülük mintegy 350 millió karizmatikus.

Az emberek e lenyűgöző száma, akik ehhez a vallási mozgalomhoz csatlakoztak, **szemmel láthatóan éles ellentétben áll** az Úr Jézus szavával, aki azt mondja, hogy kevesen vannak a keskeny úton, és hogy **az ő nyája kicsiny.** („Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt." Máté 7:14; „Ne félj, te kicsiny nyáj…" Lukács 12:32)

Ha megvizsgáljuk a pünkösdi mozgalom hitvallását, könnyen észrevesszük, hogy az is a bűnök bocsánatából álló üdvösség tanára épül.

A tökéletesség tervét, amelyben a Krisztus iránti tanítványság is benne foglaltatik, hogy az ember eljusson az ő teljessége nagykorúságának mértékére, hitvallásuk meg sem említi.

Azzal, hogy elferdítette ezt a bibliai tanítást, a Sátán százmilliókat tévesztett meg, elhitetve velük, hogy ha nyelveken szólnak, bennük lakik a Szentlélek, és így zsebükben van a mennybe szóló jegy.

Így az embert azzal tévesztik meg, hogy már nem kell tanítványi életet élnie, és nem kell úgy élnie, ahogyan Mestere élt, ahogyan Isten terve előírja. („A ki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint ő járt." 1János 2:6)

Bár az Írás igéje figyelmeztet bennünket, hogy aki bűnben él, az nem Istentől született, ma mégis oly sok megtévesztett embert látunk, akik durva bűnökben élnek, de mivel elfogadták és gyakorolják ezt az elferdített tanítást, meg vannak győződve arról, hogy Szentlélekkel keresztelkedtek meg, és ennélfogva üdvözültek.

Figyelmeztetjük azokat, akik ebben a helyzetben vannak, hogy csalárd ajánlatot fogadtak el. („Fiacskáim, senki se vezessen félre titeket… A ki a bűnt cselekszi, az ördögtől van… Valaki az Istentől született, nem cselekszik bűnt… Erről ismerhetők meg az Isten fiai és az ördög fiai: valaki nem cselekszik igazságot, nem az Istentől van" 1János 3:7–10)

A Szentlelket elsősorban azért kapjuk, hogy meggyőzzön a bűnről, és tökéletessé tegye jellemünket. Ha még nem győzött meg a bűnről, akkor a Szentlélek nincs jelen az életünkben. („És az, mikor eljő, meggyőzi a világot bűn felől" János 16:8)

Van néhány egyszerű dolog, amellyel mindegyikünk megvizsgálhatja, hogy a nyelveken szólást a Szentlélektől kapta-e, vagy egy másik lélektől.

Önvizsgálat

Vizsgálja meg mindegyikünk őszintén önmagát: Amikor Istenhez jöttünk, beleszerettünk-e Krisztus jellemébe, és az volt-e a célunk, hogy eljussunk az ő teljessége nagykorúságának mértékére? Vagy a pokoltól való félelem miatt jöttünk? Amikor elkezdődött a Krisztussal való élet, önmegtagadás volt-e? Valódi tanítványi szövetséget kötöttünk-e, Krisztus iránti teljes engedelmességre? Éhezzük és szomjazzuk-e az ő igazságát?

Valóban Isten helyezett-e bennünket Krisztus testébe? Jól összeillesztett és szorosan egybeszerkesztett-e ez a test, ahol az Írás igéjének tekintélye van, és minden tag hozzáadja a

maga részét a többiek növekedéséhez? („A kiből az egész test szép renddel egybeszerkesztve és egybefoglaltatva minden kapcsolat segítségével, minden egyes rész mértéke szerint való munkássággal gondoskodik a test növekedéséről” Efézus 4:16)

Alárendeljük-e magunkat lelki szüleinknek és a gyülekezet elöljáróinak, ahogyan Timóteus, Titusz vagy Filemon Pálnak? Vagy egy intézményesült gyülekezetben vagyunk, ahol csak vallási programok vannak, és mindenki azt teszi, amit akar?

Kérdezzük meg magunktól: Ha nyelveken szólunk, a Szentlélek rendben használja-e ezt, ahogyan az Írás előírja? Meg is magyarázzák-e ezt a nyelveken szólást a többiek növekedésére és tökéletesítésére (a többiek lelki épülésére)?

Vagy rendetlenül használják, hogy az ajándék nélküliek vagy a hitetlenek bolondnak mondjanak bennünket? Ez biztosan nem lehet a Szentlélektől, mert ő mindent rendben cselekszik! („Mert nem a zűrzavarnak Istene az Isten” 1Korinthus 14:33)

Meg kell értenünk, hogy a rendetlenül gyakorolt nyelveken szólás ítéletet hoz! („Azért a ki ellene támad… az Isten rendelésének áll ellene; a kik pedig ellene állanak, önmagoknak ítéletet szereznek.” Róma 13:2)

Vizsgálja meg mindegyikünk figyelmesen önmagát az Írás világosságában, hogy meg ne tévesszük magunkat! Ha valaki a harag bűnében él, ha nem él igaz életet, ha feketén dolgozik és nem fizeti meg az adóit, ha hálapénzt vagy kenőpénzt ad (a kórházban vagy máshol), vagy szabálytalanul gyorsan vezet, ha rosszat mond másokról (a hozzá közel állókról, a hatóságokról…), ha olyan gyülekezetben van, ahol eltűrik a bűnt, ahol a nyelveken szólást nem rendben gyakorolják, ahol az asszony nem hallgat a gyülekezetben – az akkor sem keresztelkedett meg Szentlélekkel, ha nyelveken szól, hanem egy csaló lelket kapott.

Az Írás igéje világosan mutatja, hogy ahol nincs engedelmesség az Igének, ott Isten nem adja a Szentlelket. („a Szent Lélek is, a kit adott az Isten azoknak, a kik neki engedelmeskednek.” Apostolok cselekedetei 5:32; „A ki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és abban nincs meg az igazság.” 1János 2:3–4)

Összegzésként láthatjuk, hogyan használta fel a Sátán a Szentlélek ajándékát: meghamisította, majd valódiként kínálta azoknak, akik olcsó mennyei jegyet akarnak. Aki a pogányokéhoz hasonló imádságokkal kéri, könnyen megkapja ezt a hamisított ajándékot, de nem a Szentlélektől, hanem egy másik lélektől. („Mert ha az, a ki jő, más Jézust prédikál… vagy **más lelket kaptok…** vagy más evangyéliomot… szépen eltűritek.” 2Korinthus 11:4) **Aki figyelmesen megvizsgálja**, észreveheti, hogy az általunk említett csoportok közül egyiknek sem – ahogyan a világszerte elterjedt többi nagy vallási mozgalomnak sem – célja az ember jellemének tökéletessége.

Az egyes szervezetekre jellemző „sajátos tanításoknak” még csak távolról sincs közük Isten tervéhez, amelynek célja, hogy eljussunk Krisztus teljessége nagykorúságának mértékére.

A Sátán mindent megtett, és sikerült jól elrejtenie Isten valódi tervét, amelynek célja az ember tökéletessége. Az elénk tárt „rengeteg felekezeti tanítás” miatt legtöbbünk nagy zűrzavarban marad az üdvösség kérdésében.

Így érte el nagy célját: a világszerte elterjedt „vallási szupermarketek” sokaságán keresztül, amelyek **„akciósan”** kínálják a nem túl nagy árú üdvösséget, a **„bűnbocsánat tanában”** tartja az embert.

Kérdezzük meg magunktól őszintén: Ez volna Isten terve? Hogy búcsúcédulát fizessünk, alamizsnát adjunk, vagy egy napot megtartsunk? Ez Isten célja? Hogy nyelveken szóljunk, próféciák vagy csodák után járjunk, vagy kiejtsük a Jehova nevet, és az utolsó időkről beszéljünk?

Akinek van szeme, látni fogja, hogy ezeknek a tanításoknak valójában az a céljuk, hogy távol tartsanak bennünket az igazi elhívástól, attól, hogy tanítványi életet éljünk, és eljussunk Krisztus teljessége nagykorúságának mértékére.

Ez a cikk a Krisztus képére átformálva című füzetből való, amely ingyenesen elérhető az interneten .pdf formátumban.

Tovább a következő cikkre: A csonka evangélium és a megtévesztés, amelyben sok magát kereszténynek nevező ember él

---

Sursa: *Napjaink keresztény mozgalmai – a csonka evangélium gyümölcse* — Tiszta Ige tisztaige.hu/cikkek/napjaink-kereszteny-mozgalmai-a-csonka-evangelium-gyumolcse